

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia.

— Stwierdzenie Komisji, zgodnie z którym spełnione zostały warunki ekonomiczne dotyczące spornego zezwolenia na procedurę uszlachetniania czynnego nie jest poparte żadnymi motywami.

2. Zarzut drugi dotyczący oczywisty błąd w ocenie okoliczności faktycznych sprawy.

— Stwierdzenie Komisji, zgodnie z którym sporne zezwolenie na procedurę uszlachetniania czynnego nie ma negatywnego wpływu na istotne interesy producentów unijnych wynika z oczywistego błędu w ocenie okoliczności faktycznych sprawy.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 221 ust. 4 lit. b) UKC ⁽¹⁾ i rozporządzenia podstawowego ⁽²⁾

— Stwierdzając, że spełnione zostały warunki gospodarcze dotyczące spornego zezwolenia na procedurę uszlachetniania czynnego, Komisja zaniechała ograniczenia swej oceny do kryteriów, o których mowa w art. 211 ust. 4 lit. b) Unijnego Kodeksu Celnego (UKC) i oparła swoją ocenę na kryteriach, które mogą być analizowane jedynie w ramach procedury określonej w rozporządzeniu podstawowym.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 259 ust. 4 rozporządzenia implementującego UKC oraz horyzontalnych zasad funkcjonowania grup ekspertów Komisji.

— W zakresie w jakim Komisja przekazała sprawdzenie warunków ekonomicznych Grupie Ekspertów ds. Ceł, naruszyła ona art. 259 ust. 4 rozporządzenia implementującego UKC ⁽³⁾ oraz horyzontalne zasady regulujące tworzenie i funkcjonowanie grup ekspertów Komisji

5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia prawa do obrony

— Odmawiając ujawnienia niektórych istotnych informacji przekazanych we wniosku o wydanie zezwolenia na procedurę uszlachetniania czynnego lub niezawierających danych niejawnych streszczeń tych informacji przedstawionych w sposób na tyle szczegółowy, aby umożliwić zrozumienia istoty informacji przekazanych poufnie, Komisja naruszyła prawo do obrony strony skarżącej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz. U. 2013, L 269, s.1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz. U. 2009, L 343, s. 5).

⁽³⁾ Rozporządzenie Wykonawcze Komisji (UE) z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (DZ. U. 2015, L 343, s. 558).

Skarga wniesiona w dniu 28 sierpnia 2017 r. – Wall Street Systems UK/EBC

(Sprawa T-579/17)

(2017/C 347/62)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Wall Street Systems UK (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat A. Csaki)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny (EBC)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— Stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Banku Centralnego (EBC) o udzieleniu zamówienia innemu oferentowi w drodze decyzji wydanej w trybie odwoławczym z dnia 17 sierpnia 2017 r., oraz wszystkich dalszych związanych z nią decyzji;

— Obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

Strona skarżąca kwestionuje decyzję pozwanej o udzieleniu zamówienia innemu oferentowi, w drodze decyzji wydanej w trybie odwoławczym z dnia 17 sierpnia 2017 r., i wnosi o stwierdzenie nieważności tej i wszystkich dalszych związanych z nią decyzji (w szczególności odnoszących się do udzielenia zamówienia). Wskazana decyzja została doręczona z naruszeniem decyzji Europejskiego Banku Centralnego (EU) 2016/245⁽¹⁾ i obowiązującego prawa europejskiego, a w szczególności zasad przejrzystości, niedyskryminacji i efektywności pod względem kosztów.

⁽¹⁾ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2016/245 z dnia 9 lutego 2016 r. określająca zasady udzielania zamówień (Dz.U. 2016, L 45, s.15).

Skarga wniesiona w dniu 28 sierpnia 2017 r. – Unigroup/EUIPO – Pronova Laboratories (nailicin)

(Sprawa T-587/17)

(2017/C 347/63)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Unigroup ApS (Lyngby, Dania) (przedstawiciel: adwokat M. Rijsdijk)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Pronova Laboratories BV (Amsterdam, Niderlandy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „nailicin” – zgłoszenie nr 14 096 499

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 9 czerwca 2017 r. w sprawie R 2359/2016-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- uznanie rejestracji dla Beneluksu nr 894 557 za bezpodstawną i przekazanie sprawy do Wydziału Sprzeciwów lub Izby Odwoławczej EUIPO;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie zasady 19 rozporządzenia Komisji nr 2868/95 wykonującego rozporządzenie Rady nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.
-